

چاپلوسی و تملق سنتی برای حفظ جایگاه

۲۵ اردیبهشت ۱۳۹۷ ساعت ۱۹:۴۰

در تاریخ سیاسی معاصر ایران (دوران سلطنت قاجارها و پهلویها)، میان مدت زمان صدارت یک فرد و تملق و چاپلوسی وی ارتباط مستقیمی وجود داشت. افراد صاحب شأن فکر و عقیده مدت زمان کوتاهی مدیریت و وزارت کرده و خیلی سریع حذف شده‌اند.

کافه تاریخ - کشکول

در تاریخ سیاسی معاصر ایران (دوران سلطنت قاجارها و پهلویها)، میان مدت زمان صدارت یک فرد و تملق و چاپلوسی وی ارتباط مستقیمی وجود داشت. افراد صاحب شأن فکر و عقیده مدت زمان کوتاهی مدیریت و وزارت کرده و خیلی سریع حذف شده‌اند. رواج فرهنگ سیاسی تملق چاپلوسی، دروغ و چند شخصیتی در میان نخبگان سیاسی حاکم منجر به بدبینی باغراق گویبضدیت با نهاد دولت و بی‌اعتمادی گسترده بوده است. نفس تملق و نفاق خود زمینه‌ساز بروز رفتار استبدادی در رهبران است و پیامدهای مخرب آن به وضوح در سطح نظام سیاسی خود را نشان می‌دهد. هویدا از اولین روز تصدی نخست‌وزیری روش اطاعت محض را در پیش گرفت و در اظهاراتش از شاه به عنوان «پدر تاجدار»، «ناجی ملت»، «مبتکر انقلاب سفید» و «آریاب» و از خود همیشه به عنوان «چاکر» یاد می‌کرد. هویدا ضعف شاه را در مقابل تملق کاملاً دریافته بود، لذا در جواب خبرنگاری که از شاه به عنوان شخص اول مملکت نام برد، گفت: «مگر ما شخص دومی هم در این مملکت داریم که شاه از شاهنشاه به عنوان شخص اول نام می‌برد؟ همه ما مطیع و فرمانبردار اعلیحضرت هستیم و شخص دومی در این مملکت وجود ندارد.»

منبع: اسکندر دلد، زندگی و خاطرات امیر عباس هویدا، تهران: گلفام، ۱۳۷۲، ص ۱۷۱

